

Η τρέχουσα ποδοσφαιρική σκηνή, δίνει πλούσιες και σημαντικές αφορμές όχι μόνο για αθλητικό αλλά και για κοινωνικό σχολιασμό.

Τα επεισόδια ανάμεσα στον Joe Jordan και τον Gennaro Gattuso, η αναιτία και αντιεπαγγελματική σκληρότητα του γάλλου Mathieu Flamini στον Κροάτη Vedran Corluka, η ανατροπή στο Emirates και βέβαια οι ενδυματολογικές προτιμήσεις του γάλλου Cisse πλουτίζουν και βαθαίνουν τα σχόλια.

Ο σχεδόν 60χρονος βοηθός προπονητής της Tottenham, Joe Jordan, είχε θερμό επεισόδιο με τον αρχηγό της Milan, Gennaro Gattuso.

Βρετανός βοηθός του Harry Redknapp, απευθύνθηκε στον παίκτη με την όχι ιδιαίτερα ευγενική φράση: “fuck

ing Italian bastard” της οποίας ασφαλώς δεν ξέρουμε τι είχε προηγηθεί αλλά ήταν υπέρ-αρκετή να πυροδοτήσει την οργή του παίκτη που εκδηλώθηκε με βία. Ο Jordan

δεν είναι ένας τυχαίος, αναλώσιμος 60άρης.

Γνωστός και με το προσωνύμιο «ο σαγώνιας» από τότε που έπαιζε στη Leeds United και είχε χάσει και τους 4 κοπτήρες της πάνω σιαγώνας, βρίσκεται στην 34

η

θέση της λίστας με τους 50 πιο σκληρούς και εκφοβιστικούς ποδοσφαιριστές στην ιστορία του αθλήματος. Τη σχετική λίστα εκπόνησε η εφημερίδα «

The Times

».

Ο Βρετανικός τύπος περιέλουσε με διάφορα κοσμητικά επίθετα τον αρχηγό της Ιταλικής ομάδας. «Ζώο», «τρελός», «κακοποιός», «εγκληματίας» είναι μερικά από αυτά που γράφτηκαν ενώ δεν παρέλειψαν να προβλέψουν ότι σε μια ενδεχόμενη συμπλοκή μεταξύ των δύο ανδρών ο Jordan θα επικρατούσε παρά το γεγονός ότι είναι 27 χρόνια γηραιότερος.

Η εκδήλωση της βίας δεν είναι σύγχρονο φαινόμενο στο χώρο του επαγγελματικού αθλητισμού, ούτε απαραίτητα αποτέλεσμα των υψηλών απολαβών των παικτών, της μεγάλης πίεσης, των πριμ και των υψηλών στόχων. Η ταινία «The Damned United» του Tom Hooper

(2009) πραγματεύεται τις 44 μέρες που άντεξε ο

Brian

Clough

, στην

Leeds

United

της μετά

Don

Revie

εποχής καθώς και πολλά άλλα, ανάμεσα στα οποία και τη χρήση βίας άνευ μέτρου και οπωσδήποτε μακριά από έννοια αθλητικού πνεύματος. Κι όλα τούτα πριν από 40 έτη.

Πολύ πρόσφατη εκδήλωση αυτής της πρακτικής ήταν ασφαλώς η ενέργεια του Mathieu Flamini της Milan, στο ίδιο παιχνίδι του Champions League, πάνω στον Κροάτη Vedran Corluka. Με πολύ δύναμη, έπεσε και με τα δυο του πόδια πάνω στον παίκτη της Tottenham και τον τελείωσε μέχρι το τέλος της σεζόν, με σοβαρό τραύμα στον αστράγαλο την ώρα που ο συμπατριώτης διαιτητής του θύτη έδειξε μόνον μια κίτρινη κάρτα. Σε μια επίδειξη ευρυμάθειας αλλά και ξεχωριστής αθλητικής συμπεριφοράς ο Flamini, την αμέσως επόμενη στιγμή πρόφερε το γενετήσιο ρήμα εις άπταιστον ιταλικήν.

Την επόμενη μέρα, στο Emirates η ομάδα των κανονιέρηδων πέτυχε μια μεγάλη ανατροπή. Δεν είναι καθόλου μικρό πράγμα να παίζεις εντός έδρας την Barcelona

του 2011, να βρίσκεσαι πίσω στο σκορ, να έχει κατοχή και υπεροχή και μέσα σε πέντε λεπτά, να γυρνάς το σκορ, να κλέβεις τις εντυπώσεις και να παίρνεις την νίκη.

Η Γαλλική αποικία των Κανονιέρηδων, μπορεί να μην παίζει πια στο παραδοσιακό Highbury

, η ομάδα μπορεί να μην ανήκει σε Αγγλικά συμφέροντα, να μην έχει βρετανούς σπόνσορες, ίσως να είναι στερημένη από τίτλους τα τελευταία χρόνια, να βλέπει την πλάτη της United

στην
premier ship

, να γελάρει με θεωρούμενες μικρές ομάδες, αλλά προχθές το βράδυ το πήρε το αποτέλεσμα και το άξιζε. Τώρα, το πόσο αρκεί ένα ανεμικό 2 -1 στην Καταλονία, θα το δούμε σε λίγα βράδια.

